

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 519/22
2.6.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном **поступку против окривљеног АА**, због кривичног дела проневере у обављању привредне делатности из члана 224 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Драгана Плазанића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције К-По4 34/21 од 18.04.2022. године, у седници већа одржаној **дана 2.6.2022. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Плазанића и пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције К-По4 34/21 од 18.04.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције К-По4 34/21 од 18.04.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела проневере у обављању привредне делатности из члана 224 став 1 КЗ, за које му је применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 5, 45, 54, 64, 65 и 66 КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, а на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП одлучено је да се оштећеном ББ из Београда, на имовинско-правног захтева врати фотоопрема и то један блиц марке “Canon” ЕХ 580” са футролом, два објектива ознаке 16/35 са футролом и ознаке 70/20, један фотоапарат марке “Canon EOS-I D mark II” са

припадајућом опремом, једна батерија и каиш за држање фотоапарата, лаптоп ознаке "Fujitsu computers Simens" модел „Amilo L7310GW” и један ранац за фотоопрему „Lowe pro compu trekker aw, по правноснажности пресуде. На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећено ББ из Београда је, у преосталом делу постављеног имовинско-правног захтева упућено на парнични поступак. На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП окривљени АА је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка, тако да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Плазенић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и имовинском захтеву, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, истовремено захтевајући да буде позван на седницу већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Кжт.бр.558/22 од 30.05.2022. године предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа о којој, сходно одредби члана 511 став 1 ЗКП није обавестио браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Плазенића, налазећи да његово присуство не би било корисно за разјашњење ствари, те је размотривши списе заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, а по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Плазенића побија се првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка, али се у образложењу жалбе не наводи о којој се конкретно повреди ради, нити у чему би се иста састојала. Наиме, у жалби браниоца окривљеног истиче се да у радњама окривљеног нису остварена обележја кривичног дела проневере у обављању привредне делатности из члана 224 став 1 КЗ за које је оглашен кривим, наводећи да се првостепени суд није обазирао на доказе који потврђују одбрану окривљеног да ништа није присвојио, да предметна опрема нема вредност коју опредељује вештак, да није имао намеру да прибави противправну имовинску корист, те да није прибавио противправну имовинску корист, указујући да је првостепени суд само погрешно поистоветио државину туђе ствари са присвајањем.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање ближе описано у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу изведених доказа наведених у образложењу побијане пресуде, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљеног, о чему су дати довољно јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд. Тако је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени дана 19.07.2017. године у Београду, у ББ, у ул. ... бр. ..., у намери да себи прибави противправну имовинску корист,

присвојио покретне ствари – фотоопрему која му је поверена на раду у субјекту привредног пословања, тако што је као запослен на радном месту заменика уредника фотографије у наведеном привредном друштву према Уговору о раду број 346/1 од 13.09.2014. године, а на дан 31.12.2016. године према попису основних средстава и задужен фотоопремом за рад, па је дана 19.07.2017. године изостао са радног места и на позив ... у ББ ВВ да врати послодавцу опрему за рад, одбио да исту врати, већ је задржао опрему ближе наведену у изреци побијане пресуде.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног првостепени суд је изведених доказа правилно утврдио да је окривљеном предметна фотоопрема поверене на раду у субјекту привредног пословања, ради вршења посла који је обављао на радном месту ... у наведеном привредном друштву, где је био у радном односу по основу поменутог Уговора о раду, па према томе, наведене ствари су се налазиле у притежању окривљеног ради обављања рада, а окривљени је исте присвојио и одбио да врати, свесно одбијајући сваку комуникацију са надређенима из ББ у погледу враћања фото-опреме, одијајући и да му се лично уручи писани захтев-опомена ради враћања присвојених ствари које су му биле поверене на раду код оштећеног, на који начин је, према правилном закључку првостепеног суда, исказао намеру да себи прибави противправну имовинску корист. О свему наведеном у образложењу побијане пресуде су дати јасни и аргументовани разлози које као правилне прихвата и овај суд,

Инсистирање у жалби браниоца окривљеног на чињеници да првостепени суд није на поуздан начин утврдио вредност предметне опреме, без значаја је за постојање кривичног дела проневере у обављању привредне делатности из члана 224 став 1 КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, с обзиром да вредност предметне опреме, не представља квалификаторну околност, односно није битан елемент основног облика наведеног кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, будући да је за постојање предметног кривичног дела из члана 224 став 1 КЗ потребно да окривљени у намера да себи или другом прибави противправну имовинску корист присвоји новац, хартије од вредности или друге покретне ствари које су му поверене на раду у субјекту привредног пословања или другом правном лицу.

Стога су без утицаја су на другачију одлуку жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу утврђене вредности предметне опреме.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела проневере у обављању привредне делатности из члана 224 став 1 КЗ, за које је и оглашен кривим, те су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се у овом делу побија првостепена пресуда оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована. Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном правилно оценио све околности из члана 54 КЗ које су од

утицаја на избор врсте и висине кривичне санкције, па је тако од олакшавајућих околности ценио чињеницу да окривљени раније није осуђиван, док је нашао да отежавајућих околности није било, те је правилно поступио када је окривљеном изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци са временом проверавања од 2 (две) године.

По оцени Апелационог суда у Београду, овако изречена кривична санкција сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе условне осуде из члана 64 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је првостепени суд као олакшавајуће околности пропустио да цени искрено и коректно држање окривљеног у поступку, те да те околности узме као особите, без утицаја на другачију одлуку о кривичној санкцији.

Такође се неосновано жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда у делу одлуке о имовинско-правном захтеву, с обзиром да је првостепени суд правилном применом одредбе члана 258 став 4 ЗКП одлучио да оштећеном ББ из Београда, на име имовинско-правног захтева врати фотоопрему ближе наведену у изреци побијане пресуде, коју је окривљени предао судском вештаку ради обављања допунског вештачења, а која се ради чувања налази у депозиту суда до правноснажног окончања кривичног поступка, док је оштећеног у преосталом делу постављеног имовинско-правног захтева упутио на парнични поступак.

Пошто се, према оцени Апелационог суда у Београду жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, то је жалба одбијена као неоснована.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић